

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYDUSA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA - 18.10.2020 - NUMER 42/2020 (1038)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz

Dobrej Nowiny

„Posyłam Was jak owce między wilki”. Mówi Pan Jezus posyłając swoich uczniów. A w dzisiejszej Ewangelii wydaje się, że sam w taką watahę wchodzi. W tej rozmowie faryzeuszom nie chodziło przecież o uczciwą wymianę poglądów, o wspólne dochodzenie do prawdy. Faryzeusze, jak te wilki, zastawili na Pana Jezusa swego rodzaju pułapkę, dodając jeszcze „...wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz”, a czekając na najmniejsze potknięcie. Czy to nie przerażające, że człowiek zdolny jest – powołując się na swoją wiarę – uciekać się do przemocy? Że może kogokolwiek zwalczać? Upokarzać? Kimś poniewierać?

A ile razy zdarzało nam się stawać po jednej i drugiej stronie takiej dyskusji. Bo największym ryzykiem wyjścia między wilki, jak zauważył bp Ryś, wcale nie jest bycie poartym, ale to, że się staniemy jak i one. Idźmy więc, ale bądźmy czujni i świadomi niebezpieczeństw, które na nas czyhają. A przede wszystkim – nie dajmy się zwilczyć. Pan Jezus mówi: „posyłam was jak owce między wilki!” i zaraz dodaje: „na świadectwo!”. Nie na dyskusję, doktrynalne spory. Bo owca, która stała się wilkiem, nosi w sobie ciągle, tak jak faryzeusze znajomość Pisma Świętego. Nie potrzebuje wykładu. „Wie” wszystko, co moglibyśmy jej powiedzieć. Do zmiany postawy może ją skłonić jedynie przykład tych, którzy Ewangelią żyją konsekwentnie. A co z monetą podatkową? Jeżeli mamy w sercu odbity obraz Boga – jemu będziemy oddawać cześć, a poczucie wolności z tego płynące pozwoli nam oddawać również każdemu to co mu się należy.

EWANGELIA (Mt 22,15–21)

ODDAJCIE cezarowi to, co należy do cezara, a Bogu to, co należy do Boga

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza.

Faryzeusze odeszli i naradzali się, jak by podchwycić Jezusa w mowie.

Posłali więc do Niego uczniów razem ze zwolennikami Heroda, aby Mu powiedzieli: „Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Na nikim Ci nie zależy, bo nie oglądasz się na osobę ludzką. Powiedz nam więc, jak Ci się zdaje? Czy wolno płacić podatek cesarowi, czy nie?”

Jezus przejrzał ich przewrotność i rzekł: „Czemu Mnie kusicie, obłudnicy? Pokażcie Mi monetę podatkową”. Przynieśli mu denara.

On ich zapytał: „Czyj jest ten obraz i napis?”

Odpowiedzieli: „Cezara”.

Wówczas rzekł do nich: „Oddajcie więc cesarowi to, co należy do cezara, a Bogu to, co należy do Boga”.

Myśli św. Jana Pawła II na każdy dzień

18.10.

„Rodzice przynoszą to, co stare, to, co odwieczne, co stanowi dziedzictwo całego Narodu, a poniekąd i całej ludzkości – i przekazują dzieciom. To stare staje się nowe przez nowego człowieka.”

9.06.1977 r.

19.10.

„Bo złem jest właśnie anonimowość grzechu, zamazane kontury. Albo też warunki, w których można je łatwo zamazać, rozmyć. My żyjemy w takich czasach i w takich warunkach.”

24.03.1972 r.

20.10.

„Nauczyła nas Matka Boża modlitwy szczególnego dziękczynienia. Nauczyła nas w różańcu dziękować za Jezusa Chrystusa.”

1.11.1976 r.

21.10.

„Człowiek dociera do miłosiernej miłości Boga, do Jego miłosierdzia o tyle, o ile sam przemienia się wewnątrz w duchu podobnej miłości w stosunku do bliźnich.”

Dives in misericordia

22.10.

„Jeśli Pan Jezus, Słowo Wcielone, nazwał błogosławionymi tych, <<którzy się smucą>> (Mt 5,4), to dlatego, że istnieje głębszy punkt widzenia – z perspektywy Boga, który wszystkich powołuje do życia oraz do wiecznego królestwa miłości i pokoju, chociaż niekiedy przez cierpienie i śmierć.”

Orędzie na II Światowy Dzień Chorego 1994r.

23.10.

„Decyzje wymagają modlitwy; ważne decyzje wymagają żarliwej modlitwy.”

10.06.1988 r.

24.10.

„Życie powierzone prowadzi do bolesnego rozczarowania. Czy nie jest to ten właśnie niepokój, który odczuwa wielu młodych ludzi szukających dróg autentyczności? Bowiem autentyczność jest w głębi.”

13.06.1984 r.

Czytania na niedziele

Dwudziesta dziewiąta Niedziela zwykła, rok A

PIERWSZE CZYTANIE (Iz 45, 1.4-6)

Król Cyrus narzędziem Boga

Czytanie z Księgi proroka Izajasza.

To mówi Pan o swym pomazańcu Cyrusie: „Ja mocno ująłem go za prawicę, aby ujarzmić przed nim narody i królom odpiąć broń z pasa, aby otworzyć przed nim podwoje, żeby się bramy nie zatrzasnęły.

Z powodu służki mego, Jakuba, Izraela, mojego wybrańca, nazwałem cię twoim imieniem, pełnym szacunku, chociaż Mnie nie znałeś, Ja jestem Pan i nie ma innego. Poza Mną nie ma boga. Przypaszę ci broń, chociaż Mnie nie znałeś, aby wiadano od wschodu słońca aż do zachodu, że beze Mnie nie ma niczego. Ja jestem Panem i nie ma innego”.

PSALM RESPONSORYJNY

(Ps 96,1 i 3.4-5.7-8.9-10ac)

Refren: Pośród narodów głoście chwałę Pana.

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *
śpiewaj Panu ziemię całą.
Głoście Jego chwałę wśród +
wszystkich narodów, *
rozgłaszajcie cuda pośród wszystkich ludów.

Wielki jest Pan, godzien wszelkiej chwały, *
budzi trwogę najwyższą, większą niż inni bogowie.
Bo wszyscy bogowie pogan są tylko ułudą, *
Pan zaś stworzył niebiosa.

Oddajcie Panu, rodziny narodów, *
oddajcie Panu chwałę i uznajcie Jego potęgę.
Oddajcie Panu chwałę należną Jego imieniu, *
przyniescie dary i wejdźcie na Jego dziedzińce.

Uwielbiajcie Pana w świętym przybytku. *
Zadrzyj ziemię całą przed Jego obliczem.
Głoście wśród ludów, że Pan jest królem, *
Będzie sprawiedliwie sądził ludy.

DRUGIE CZYTANIE (1 Tes 1,1-5b)

Paweł dziękuje Bogu za wiarę, nadzieję i miłość Tesaloniczan

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Tesaloniczan.

Paweł, Sylwan i Tymoteusz do Kościoła Tesaloniczan w Bogu Ojcu i Panu Jezusie Chrystusie. Łaska wam i pokój.

Zawsze dziękujemy Bogu za was wszystkich, wspominając o was nieustannie w naszych modlitwach, pomni przed Bogiem i Ojcem naszym na Wasze dzieło wiary, na trud miłości i na wytrwałą nadzieję w Panu naszym, Jezusie Chrystusie. Wiemy, bracia przez Boga umiłowani, o wybraniu Waszym, bo nasze głoszenie Ewangelii wśród Was nie dokonało się przez samo tylko słowo, lecz przez moc i przez Ducha Świętego, z wielką siłą przekonania.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ (Mt 22,21)

Aklamacja: *Alleluja, alleluja, alleluja.*

*Oddajcie cesarowi to, co należy do cesarza,
a Bogu to, co należy do Boga.*

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: Ef 2, 1-10; Łk 12, 13-21

Wtorek: Ef 2, 12-22; Łk 12, 35-38

Środa: Ef 3, 2-12; Łk 12, 39-48

Czwartek: Ef 3, 14-21; Łk 12, 49-53

Piątek: Ef 4, 1-6; Łk 12, 54-59

Sobota: Ef 4, 7-16; Łk 13, 1-9

Historia życia

dr Wandy Błęńskiej

Źródło: <https://wandablenska.pl/historia-zycia/>

13 października 1942

Wanda wstępuje w szeregi Armii Krajowej w okręgu Pomorze-Puszcza Tucholska, w obwodzie Toruń. Działa pod pseudonimami „Szarotka” i „Grażyna”. Zostaje też członkiem tajnej organizacji wojskowej „Gryf Pomorski” i komendantką oddziału żeńskiego. Więcej...

23 czerwca 1944

W dniu imienin zostaje aresztowana za działalność konspiracyjną i osadzona w więzieniu w Toruniu, a następnie w Gdańsku, skąd wykupuje ją „Gryf Pomorski”. 29 sierpnia 1944 r. wychodzi na wolność i wraca do Torunia.

1945

Wanda Błęńska ok. 1945 r. (fot. Archiwum Ryszarda Błęńskiego z Gdyni) Po zakończeniu działań wojennych pracuje jako dyrektor w Szpitalu Miejskim w Toruniu.

Podejmuje pracę w Państwowym Zakładzie Higieny w Gdańsku, gdzie prowadzi wykłady z bakteriologii i higieny dla szkoły pielęgniarskiej działającej przy Akademii Lekarskiej. Obejmuje stanowisko kierownika Oddziału Bakteriologii i Serologii PZH.

9 listopada 1946

(fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Nielegalnie przedostaje się do Niemiec do ciężko chorego brata Romana, płynąc statkiem – ukryta w budce na węgiel. Przybywa do Lubeki bez możliwości powrotu do kraju. Wstępuje w szeregi „Pestek” – II Batalionu Pomocniczej Wojskowej Służby Kobiet w dywizji gen. Stanisława Maczka. Rozpoczyna pracę w szpitalu UNRR, a potem w polskich szpitalach wojskowych w Niemczech (Papenburg-Ems oraz Lastrup).

15 kwietnia - 22 maja 1947

Wanda Błęńska trzy lata przed wyjazdem na misję. Hamburg, 19.05.1947 r. (fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Odbywa kurs medycyny tropikalnej dla lekarzy w Hamburgu.

1947

Przeprowadza się do Anglii, gdzie zostanie do 1950 r. W tym czasie służy chorym w polskich

szpitalach wojskowych (Ontario Camp, Haydon-Park). Pracuje jako kierownik laboratorium XI szpitala wojskowego w Didington, a także w szpitalu powiatowym Billericay-Essex koło Londynu.

1948

Kurs medycyny tropikalnej w Liverpoolu. W drugim rzędzie piąta od prawej Wanda Błęńska; Anglia 1948 r. (fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Wanda Błęńska zostaje przyjęta do Królewskiego Stowarzyszenia Medycyny Tropikalnej i Higieny w Londynie (Royal Society of Tropical Medicine and Hygiene). Kończy kurs medycyny tropikalnej i higieny w Liverpoolu, otrzymując dyplom Instytutu Medycyny Tropikalnej i Higieny na Uniwersytecie w Liverpoolu.

1950

Otrzymuje zaproszenie do pracy w Ugandzie od biskupa w Mbarara. W ciągu czterech dni musiała podjąć decyzję i

załatwić wszystkie formalności związane z wyjazdem.

9 lutego 1950

Wanda Błęńska opuszcza Wielką Brytanię i rozpoczyna

realizację swojego największego marzenia – wyjeżdża na misję.

11 marca 1950

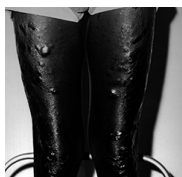
(fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Dociera do Ugandy przez Mombasę i Kampalę do Fort Portal.

1950

(fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Czekając na budowę leprozorium, pracuje w szpitalu Sióstr Białych w Fort Portal.

1951

Guzowata (lepromatyczna) odmiana trądu (fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Od 2 stycznia rozpoczyna kilkumiesięczną praktykę w ośrodkach leczenia trędowatych w Nyendze oraz

Bulubie położonej nad Jeziorem Wiktorii.

24 kwietnia 1951

Szpital w Bulubie przed rozbudową – oryginalne zabudowania z lat 30. XX w. (fot. Archiwum Wandy Błęńskiej)

Przeprowadza się do Buluby, ponieważ budowa leprozorium w Fort Portal nie dochodzi do skutku.

25 kwietnia 1951

(fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Wanda Błęńska zostaje oficjalnie lekarzem trędowatych w Bulubie przy misji Sióstr Franciszkanek dla Misji w Afryce z Irlan-

dii, z obowiązkiem pieczy także nad przychodnią w odległej o 50 km Nyendze. Jest pierwszym i jedynym lekarzem pracującym w misji, co – zmusza ją do wykonywania również zabiegów i operacji, które wykraczają poza jej specjalizację.

1952

Przykurcz palców – jedno z powikłań trędowatych (fot. Archiwum Wandy Błęńskiej)

W prowizorycznych warunkach, bez laboratorium, decyduje się zająć histologią – badaniem wycinków skóry trędowatych w celu ustalenia m.in. aktywności trądu.

Październik 1952

(fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Wizyta leprologów z Londynu na czele z dr Cochranem, którzy – nie mogąc się nadziwić pomysłowości w pracy Wandy Błęńskiej – obiecują

przysłać pieniądze na laboratorium i rozbudowę szpitala.

Styczeń 1953

Szpital w Bulubie po rozbudowie (fot. Archiwum Wandy Błęńskiej)

Rozbudowa szpitala ze środków nadesłanych z Anglii.

Październik 1953

(fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Wanda Błęńska uczestniczy w kongresie leprologów w Hiszpanii. Spędza tam około 10 tygodni. Odwiedza leprozoria w Madrycie i Fontilies.

1956

(fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Inicjuje powstanie ośrodka szkoleniowego w Bulubie (Le-prosy Asistent's

Training Course). Korzystają z niego lekarze, asystenci medyczni, pielęgniarki i studenci medycyny. Prowadzi także zajęcia w szkołach pielęgniarskich w Rubaga, Jinja, Mengo, Nsambia, Kampala, Mulago oraz w szkole felczerskiej w Mbale.

1957

Wanda Błęńska i Janina Bartkiewicz podczas urlopu w Polsce; 11.07.1961 r. (fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Spędza swój pierwszy urlop w Polsce.

23 kwietnia 1965

Radość z pierwszej protezy skonstruowanej przez miejscowego „butologa” Janinę Bartkiewicz (fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Do Ugandy przyjeżdża Janina Bartkiewicz. Pracuje jako fizjoterapeuta i specjalista od obuwia ortopedycznego.

1966

(fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Wanda Błęńska rozpoczyna cykl wykładów na Uniwersytecie Medycznym w Kampali (Makarere University Medical School). Współpracuje z jednostkami badawczymi w Amsterdamie, Londynie, Borstel. Jest zaangażowana w badania naukowe i prace nad uzyskaniem szczepionki przeciwprątkowej.

19 lutego 1966

W towarzystwie współpracowników. Pierwszy od lewej dr Joseph Kawuma (następca Wandy Błęńskiej). Przed nim Wanda Mar-

czak-Malczewska. Pierwszy z prawej dr Henryk Nowak (fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Otwarcie nowego szpitala w Bulubie. W ciągu najbliższych kilkunastu lat dotrą tu współpracownicy z Polski, lekarze: dr Bohdan Kozłowski, Wanda Marczak-Malczewska, dr Elżbieta Kołakowska, dr Henryk Nowak, dr Krystyna Darska-Litwińska oraz Janina Paskowa i dr hab. Zofia Florczak.

1973

(fot. Wikipedia) Wanda Błęńska spędza miesiąc w Instytucie w Bamako w Mali, gdzie uczy się przeprowadzania operacji nerwów.

1978-1984

Zjazd leprologów. Sala konferencyjna – Wanda Błęńska w drugim rzędzie, trzecia od prawej; listopad 1978 r. (fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Uczestniczy w międzynarodowych kongresach i kursach, m.in. w Meksyku, Bergen, Hadze, Paryżu, Londynie, Carville, New Delhi. Podczas całego swojego pobytu w Ugandzie podróżuje także do różnych krajów afrykańskich: Etiopii (trzykrotnie, m.in. do Bizidimo – ośrodka leczenia trędowatych ze szkołą i Addis Abeba – szpitala szkoleniowego dla trędowatych), Kenii, Tanzanii, Rwandy i Burundi.

1983

(fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Wanda Błęńska przekazuje kierownictwo ośrodka w Bulubie dr. Jo-

sephowi Kawumie, lekarzowi z Ugandy. Sama pełni funkcję lekarza konsultanta do 1992 r.

1986-1987

Wizyta u o. Mariana Żelazka SVD w Puri (Indie). Pomoc lekarska tutejszym trędowatym (fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Przez dziewięć miesięcy przebywa w Indiach u o. Mariana Żelazka SVD w ośrodku leczenia trędowatych w Puri. Spędza też tydzień w Kalkucie u Matki Teresy.

1992

(fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Wanda Błęńska wraca do Polski. Okazuje się jednak, że nie jest to powrót ostateczny. Do 1994 r.

będzie krążyć między Polską a Ugandą, by ostatecznie osiąść w Poznaniu (1 sierpnia 1994 r.). Ugandę odwiedzi po 12 latach, w 2006 r.

Luty 1993

(fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Przyjeżdża do Ugandy, by wziąć udział w spotkaniu z Janem Pawłem II podczas jego pielgrzymki do Afryki. Papież nazywa Wandę Błęską „ambasadorem misyjnego laikatu”.

Kwiecień 1993

(fot. Wikipedia) Wanda Błęńska wraca na stałe do Polski. Mimo podeszłego wieku do końca życia bierze udział w życiu misyjnym Kościoła. Dzieli się zapalem misyjnym z dziećmi, młodzieżą, studentami. Uczestniczy w misyjnych kongresach, konferencjach i sympozjach. Odwiedza liczne szkoły, duszpasterstwa akademickie i parafie. Udziela wywiadów. Do 93. roku życia prowadzi wykłady w Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie. Troszczy się o organizowanie wsparcia medycznego i finansowego dla misjonarzy. Sama ofiarnie wspiera finansowo misje. Zostaje jednym z inicjatorów powstania Fundacji Pomocy Humanitarnej „Redemptoris Missio” oraz członkiem honorowym Rady Fundacji. Jej imieniem w 2003 r. nazwano Instytut Misyjnego Laikatu przy Komisji Episkopatu ds. Misji.

Czerwiec-lipiec 1994

(fot. Archiwum Wandy Błęńskiej) Odwiedza Bulubę. Bierze udział w jubileuszu 60-lecia pracy Sióstr Franciszkanek dla Misji w Afryce na ugandyjskiej

ziemi (1934-1994). Centrum Szkoleniowe w Bulubie (Buluba Leprosy Centre) przyjmuje imię Wandy Błęńskiej (The Wanda Blenska Training Centre).

1 sierpnia 1994

Zamieszkuje
w Poznaniu.

2006

Ostatnia wizyta
Wandy Błęńskiej
w Ugandzie w 2006 r.
(fot. Archiwum
Wandy Błęńskiej)
Ostatnia
podróż do
Ugandy.

27 listopada 2014

(fot. Archiwum
Tadeusza T. Głuszko)
Wanda Błęńska
umiera w Poznaniu
w swoim domu do-
żywając 103 lat.

3 grudnia 2014

Grób Wandy Błęńskiej na Cmentarzu Jeżyckim w Poznaniu przy ul. Nowina (fot. Jarosław Czyżewski) Msza św. pogrzebowa w katedrze poznańskiej (przewodniczy jej arcybiskup poznański Stanisław Gądecki, a homilię głosi biskup warszawsko-praski, lekarz i misjonarz – abp Henryk Hoser SAC. Wanda Błęńska zostaje pochowana na Cmentarzu Jeżyckim w Poznaniu przy ul. Nowina.

Z KART HISTORII - DR WANDA BŁEŃSKA

„Dużo ważniejsze jest zapewne to, co ludzie chorzy otrzymali od Wandy poza wartościami materialnymi. To kawałek jej serca, ogromnego serca, które przywróciło im radość i sens życia. Leczyła Dokta przecież nie tylko ich chore ciała, ale mocno zranione odrzuceniem dusze”.

Stefan Stuligrosz

Rok temu – w nocy z 19 na 20 września 2019 r. w WANDA Matugga Health Centre w Ugandzie przyszła na świat mała Wanda Clara, nazwana na cześć Doktor Błęńskiej oraz św. Klary – współpatronki Zakonu Franciszkańskiego. Był to pierwszy poród przyjęty w nowo powstałym szpitalu, któremu patronuje polska misjonarka. Klinika Wanda Matugga Health Center im. Wandy Błęńskiej powstała dzięki działalności misyjnej braci franciszkanów, którzy od 2010 r. wspierają lokalną społeczność zajmując się - oprócz ewangelizacji i opieki duszpasterskiej - edukacją, pomocą najuboższym, opieką nad chorymi i sierotami. Duży wkład w tworzenie jednej z najnowocześniejszych placówek medycznych w Ugandzie miała Fundacja Innovaid, a wsparcia inicjatywie udzieliło również Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP.

Wszystkich, którzy zastanawiają się jak realnie można wesprzeć misję i pomóc w rozwoju tego typu wartościowych inicjatyw zapraszamy do odwiedzenia strony: <https://misje.franciszkanie.pl/category/pomoc-misjom-pl/>

Źródło: <https://www.facebook.com/wandablenska>

MODLITWA O USTANIE EPIDEMII

Panie Jezu, Zbawicielu świata,
Nadziejo, która nigdy nas nie zawodzi,
zmiłuj się nad nami
i wybaw nas od wszelkiego zła!
Prosimy Cię, abys zdusił plagę choroby,
która się rozprzestrzenia,
przywrócił zdrowie chorym,
zachował zdrowych,
wspierał pracujących dla zdrowia wszystkich.
Okaż nam Twoje miłosierne Oblicze
i wybaw nas w swojej wielkiej miłości.
Prosimy Cię o to przez wstawiennictwo Maryi,
Matki Twojej i naszej,
która wiernie trwa przy nas,
a także przez wstawiennictwo św. Józefa,
Twojego przybranego Ojca, a naszego Opiekuna.
Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Ogłoszenia duszpasterskie XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA

18.10.2020 r.

Nabożeństwa różańcowe w październiku codziennie dla dorosłych, młodzieży i dzieci o godz. 17.30, po różańcu Msza św.

Dzisiaj Światowa Niedziela Misyjna w Bazylice Archikatedralnej w Poznaniu rozpocznie się proces beatyfikacyjny naszej parafianki dr Wandy Błęńskiej, Msza św. pod przewodnictwem bpa Grzegorza Balcerka. Z tej okazji nasz tygodnik Dobra Nowina dzisiaj w całości poświęcony osobie kandydatki na ołtarze. Do skarbon w naszym kościele można złożyć ofiarę na Papieskie Dzieła Misyjne.

Trwa epidemia – przypominamy o obowiązku zasłaniania ust i nosa w kościele. Spowiadamy tylko w otwartych częściach konfesjonałów, a po zakończonej spowiedzi każdy spowiadający się dezynfekuje folią ochronną. Nie korzystamy z zamkniętych części konfesjonałów.

Zarządzeniem władz państwowych po przeliczeniu powierzchni podczas nabożeństw w naszym kościele może przebywać jednorazowo do 130 osób.

Uroczystość Wszystkich Świętych przypada w tym roku w niedzielę. W związku z epidemią Msze św. będą jak w każdą niedzielę – nie będzie Mszy św. dodatkowej o godz. 15.00 i nie będzie też procesji żałobnej. Zachęcamy do indywidualnego nawiedzenia cmentarza rozkładając odwiedzin grobów na całą oktawę.

Przy wejściu do kościoła można zabierać **karteczki dla wypisania swoich zmarłych**, których pragniemy polecić modlitwie Kościoła. **Kartki te wraz z ofiarą wrzucamy do skarbon** z napisem „wymieniani”. **Wymienianki** będziemy czytać od 1 listopada o godz. 17.15 odmawiając różaniec!

Prosimy czytelnie wypisywać imiona i nazwiska zmarłych: Miłosierdziu Bożemu polecamy zmarłych śp. przykładowo Wojciecha, Stanisławę, Zofię ...

Zmarli nasi parafianie **śp. Wanda Kupś** z ul. Wiślanej i **śp. Zofia Szymkowiak** z ul. Arcta – Msza św. pogrzebowa i pogrzeb we wtorek o godz. 10.00 na naszym cmentarzu. Polećmy zmarłych miłosierdziu Bożemu. Dobry Jezu a nasz Panie ...

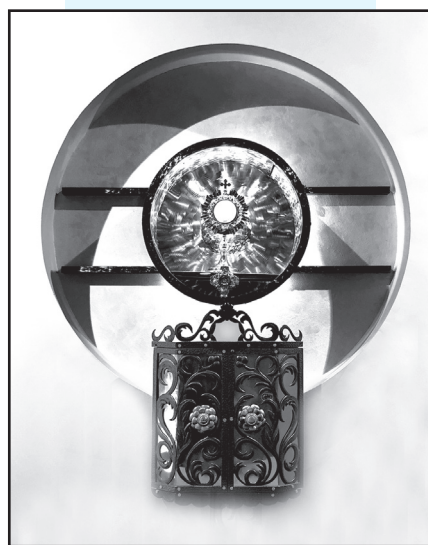
Obraz Jasnogórski

KALENDARIUM NAWIEDZENIA

Z powodu obecnej sytuacji epidemiologicznej, po przeanalizowaniu rekomendacji służb sanitarnych, z dniem 14 października 2020 r. do odwołania zawieszona zostaje peregrynacja Matki Bożej w Ikonie Jasnogórskiej w Archidiecezji Poznańskiej. Wizerunek Jasnogórski zostanie przewieziony do domu zakonnego Sióstr Elżbietanek w Poznaniu

KAPLICA CAŁODZIENNEJ ADORACJI Najświętszego Sakramentu pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelny:* Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczynska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Aleksandra Zygarkowska

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo

skracania i adiacji tekstów oraz zmian tytułów.

DOMOWE OBIADY NA MIEJSCU I NA WYNOS

tel 728396815
517402701

POLECAMY:

- ŚNIADANIE I OBIADY DOMOWE
- TOSTY
- SALATKI
- KAWA, HERBATA

**JADALNIA
OGRODY**

**KAMPUS OGRODY PRZY PĘTLI OGRODY
ZAPRASZAMY OD 11:00 DO 19:00**

Uber
EAT